

най лесно отъ стремленіе-то на необуздаемы-ты тѣлесны похоти, отъ омайваніе-то на необдържимы-ты страсти и отъ склонность-тѣ на славолубіе-то, на суетѣ-тѣ, на невздържаніе-то и на гнѣвливость-тѣ. А още като същество независимо, като единъ свободенъ между робы-ты, и по добръ да речемъ, като единъ царь между подданници-ты, ся прѣд-ставлява прѣдъ очи-ты на другы-ты, что ся скитать безстыдно въ море-то на желанія-та.

2. Достоуважаемъ е той; зачто-то като изпълнява искренно длѣжности-ты на чловѣщинѣ-тѣ, не ся бой отъ никаквѣ външнѣ силѣ, нито ся стряска отъ неочакванно-то благополучіе, нито ся пакъ отчѣйва отъ злощастіе-то.

3. Въ всицкы-ты дири на живота, той ся не смущава, и всицко му ся покорява. Той знае да обладава душевны-ты си склонности и страсти съ такавѣ мѣдрость, что-то тыи да не могѣтъ никога да зѣмѣтъ нѣкоѣ силѣ противъ него.

4. По досточуденъ е тоя, отъ колко-то оня, кой-то чрѣзъ помощь-тѣ на подчиненны нѣкои народы може да подчини другы народы, обаче славолубіе-то си не!

5. По досточуденъ е тоя, отъ колко-то най голѣмый между искусны-ты и учены-ты, кой-то съзидать зданія такыва, что ся виждать като чудеса на свѣта, съвсичко това не могѣтъ да утвърдѣтъ всякогашныя миръ и благополучіе-то на собствениѣ-тѣ си душѣ.

6. Голѣмо нѣчто е въздържаніе-то, а още по вече голѣмо е великодушіе-то!

7. Кой-то изпълнява длѣжности-ты си съ нѣкой насилственъ начинъ, той не е вече добродѣ-теленъ.